वसुभिः सजोषाः। त्वं देवानामसि यक्ष होता। स एनान्यक्षीषितो यजीयान्" [४] इति। हे 'अग्ने', 'त्वं', 'आयाहि' अस्मिन् कर्मण्यागच्छ। कीदृशस्त्वं, 'आजुह्वानः' देवानामाह्वाता, 'ईड्यः' स्तुत्यः, 'वन्द्यश्च' नमस्कार्योऽपि, 'वसुभिः' देवैः, 'सजोषाः' समानप्रीतिः, हे 'यक्ष' प्रभूतसत्त्व, 'देवानां', 'होता' आह्वाता, 'असि', 'सः' त्वं, 'एनान्' देवान्, 'यक्षि' यज, 'ईषितः' अस्माभिरध्येषितः, प्रार्थितः, 'यजीयान्' मनुष्याद्यतिशयेन यष्टा॥

अथ पञ्चमीमाह। "प्राचीनं बर्हिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अह्नां। व्युप्रथते वितरं वरीयः। देवेभ्यो अदितये स्योनम्" [५] इति। यदिदं 'प्राचीनं' प्रागग्रत्वेनास्तीर्णं, 'बर्हिः', अस्ति तदिदं 'प्रदिशा' प्रकर्षेण दिश्यमानेन मन्त्रेण, 'पृथिव्याः' वेदिरूपायाः, 'वस्तोः' आच्छादनार्थं, 'अह्नामग्रे' प्रातःकाले, 'अस्याः' प्राच्या दिशः सकाशात्, 'वृज्यते' आह्रियते। तथा च मन्त्रान्तरं, त आवहन्ति कवयः पुरस्तादिति। तच्चाहृतं बर्हिः 'देवेभ्यः' देवार्थं, 'अदितये' भूम्यर्थं, 'वितरं' विविधं, 'वरीयः' अत्यन्तश्रेष्ठं, 'स्योनं' सुखं, यथा भवति तथा 'व्युप्रथते' वेद्यां प्रसृतं भवति॥

अथ षष्ठीमाह। "व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्तां। पतिभ्यो न जनयः शुम्भमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विश्वमिन्वाः। देवेभ्यो भवथ सुप्रायणाः" [६] इति। या 'द्वार' देवताः सन्ति ताः अस्मिन् कर्मणि 'विश्रयन्तां' विशेषणस्थिता भवन्तु, कीदृश्यः, 'व्यच-